

РЕШЕНИЕ

№ 24864

гр. София, 21.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.07.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5456** по описа за **2025** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, във връзка с чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на П. В. П. срещу Решение № 1520 от 23.04.2025 г. по нахд № 948/2025 г., НО, 94 с-в на Софийски районен съд /СРС/. С оспореното решение е изменено Наказателно постановление /НП/ № 9037/09.12.2024 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Агенция „Пътна инфраструктура“ - [населено място], с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. второ от Закона за пътищата на П. В. П., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000, 00 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ пред. второ от Закона за пътищата вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ вр. чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1 т. 1 предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като намалява същата на 1000 лева.

В жалбата са изложени съображения, че оспореното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон и е необосновано. Твърди се, че наказващият орган не е успял да докаже безспорно по делото какво МПС е управлявал касаторът, съответно марка, модел и регистрационен номер. Посочва, че такова нарушение съгласно Наредба № 11 на МРРБ, може да бъде вменено на превозвач или собственик на извънгабаритно ППС. Водачът нямам отговорност за издаване, ползване и изпълнение на разрешителен режим. В чл. 15, ал. 3 от Наредба № 11 на МРРБ било предвидено, че длъжни да подадат заявление за издаване на необходимото

разрешително са собствениците на тежки и/или извънгабаритни ППС или лицата, които извършват превозите. Твърди, че в НП не е индивидуализирана правилно разпоредбата, която е нарушена, тъй като не е посочено коя от хипотези на чл.53, ал.1, т.2 от ЗП намира приложение в случая, което нарушава и ограничава правото на защита на касатора. По време на извършената проверка не присъствал друг контролен орган съгласно чл. 36 от Наредбата, освен инспектора на А., който осъществявал контрол самостоятелно. Чл. 53 от Закона за пътищата указвал административно наказание на физическото лице, отговорно за нарушението. Но това не бил водачът, а физическото лице собственик на извънгабаритното ППС, физическото лице представляващо юридическото лице превозвач, съпровождащото лице или друго длъжностно лице отговорно за снабдяването на извънгабаритното ППС с необходимото разрешение. Административно наказание на водач, управлявал извънгабаритно/ тежко ППС без необходимото разрешение, се извеждало от разпоредбата на чл. 177, ал. 3 ЗДвП. Следователно за твърдяното нарушение водача би могъл да бъде санкциониран само от органите на МВР съгласно ЗДвП. Поради това се иска отмяна на процесното решение и наказателно постановление. Подробни съображения се развиват в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът по касационната жалба - началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол при А., чрез юрк. Н., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Твърди, че атакуваното решение е правилно и законосъобразно. Посочва, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила, като се позовава на чл. 53, ал.1, т.2 от ЗАНН. Административно наказателната отговорност на лицето е ангажирана заради движение на тежко ППС през републиканската пътна мрежа без разрешение, а не за неиздаване на разрешение. Посочва, че ЗДвП регулира отношенията във връзка с безопасността на пътя, а ЗП - за безопасността и ползването на пътната инфраструктура, поради което правилно е индивидуализирано нарушението като такова по ЗП. Оспорва наличие на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН като липсват данни за по-ниска степен на обществена опасност на извършеното нарушение, подчертава, че нарушителят е професионалист и е следвало да е запознат със законовите изисквания. Моли решението на СРС да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, XXIII - ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на ответника и на представителя на СГП, както и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.11.2024 г. около 10.20 часа на път II - 18 /Софийски околовръстен път/, км. 24, на отбивна площадка в посока [населено място] - [населено място], П. В. П. управлявал МПС с четири оси с две управляеми оси марка "М.", модел "ТГС" с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на "Кадем Строй" ЕООД, като извършвал превоз на фракция 0-4 мм промит пясък. П. В. П. бил спрял за проверка от свидетелите Е. С. и Р. Г. - и двамата, инспектори в Дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" при Агенция "Пътна инфраструктура", които изпълнявали служебните си задължения по превенция на тежкотоварен трафик по републиканската пътна мрежа. Свидетелите, използвайки ролетка № 1311/18/ (5 м.), извършили измерване на междуосовото разстояние между трета и четвърта ос на моторното превозно средство (двойната задвижваща ос на моторното превозно средство) и установили, че то е 1, 40 метра. Свидетелите, използвайки електронна везна с неавтоматично действие, модел DFW-KR, № 118845, извършили измерване и на сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос на моторното превозно

средство и установили, че то е 29 490 тона. За извършеното измерване с електронна везна бил издаден кантарен билет от измерване № 152. Тъй като съгласно чл. 7 ал. 1 т. 5 б. "в" от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. допустимото максимално натоварване на оста било 19 тона, свидетелите С. и Г. изискали П. да представи разрешително по чл. 8, ал. 2 от Наредбата. Жалбоподателят П. не представил такова. Предвид горното свидетелят Е. С., в присъствието на свидетеля Р. Г. и на жалбоподателя П. П., съставил АУАН № 0010392/18.11.2024 г. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от Закона за пътищата вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. "в" вр. чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Касаторът подписал АУАН без възражения и не направил такива и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. Въз основа на съставения АУАН, на 09.12.2024 г. В. А. - Началник отдел "Контрол по републиканската пътна мрежа" към дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" при Агенция "Пътна инфраструктура", издала обжалваното Наказателно постановление № 9037/09.12.2024 г., с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 предл. второ от ЗП наложила на жалбоподателя П. П. административно наказание "глоба" в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" пред. второ от ЗП вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. "в" вр. чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. За да потвърди наказателното постановление, районният съд е приел, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон, но е стигнал до извод, че наказващият орган неправилно е определил размера на санкцията, и е намалил същата до 1000 лева.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Съдът е сезиран от надлежна страна, в срок и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно подлежи на оспорване. В този смисъл жалбата е процесуално допустима. По същество същата е неоснователна.

Настоящият съдебен състав намира, че АУАН и НП са съставени от компетентни длъжностни лица. Съгласно чл. 56, ал. 1- ал. 3 от ЗП нарушенията се установяват с актове по ЗАНН, съставени от: длъжностните лица на Агенция "Пътна инфраструктура" и на Агенция "Митници" - за нарушения по републиканските пътища; длъжностните лица на Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата" - при неизпълнение на задължения на одиторите по пътна безопасност по този закон и наредбата по чл. 36б, ал. 9; длъжностните лица, определени от кмета на общината - за нарушенията по общинските пътища и по молба на собственика - за частните пътища. Наказателните постановления се издават: за републиканските пътища от председателя на управителния съвет на агенцията или от упълномощено от председателя на управителния съвет длъжностно лице от агенцията, съответно от директора на Агенция "Митници" или от упълномощено от него длъжностно лице от агенцията; за неизпълнение на задължения на одиторите по пътна безопасност по този закон и наредбата по чл. 36б, ал. 9 - от председателя на Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата" или оправомощени от него длъжностни лица; за общинските и частните пътища - от кмета на съответната община или от упълномощено от него длъжностно лице. В случая, АУАН е съставен от главен инспектор в Дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" при Агенция "Пътна инфраструктура", Е. С. - упълномощен да осъществява контрол по републиканската пътна мрежа със Заповед № РД-11-1138/15.10.2024 г. на председателя на Управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура". Наказателното постановление е издадено от В. А. - Началник отдел "Контрол по републиканската пътна мрежа" към дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" при Агенция "Пътна

инфраструктура", която е упълномощена да издава наказателни постановления за нарушения по Закона за пътищата със Заповед № РД - 11-1139/15.10.2024 г. на председателя на Управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура". Спазени са и сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Доколкото ЗП не съдържа специални правила, изпълнени са изискванията на чл. 42, т. 3 и 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, регламентиращи формата и съдържанието на АУАН и НП. Посочени са точно датата, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението – на 18.11.2024 г. около 10:20 часа на път II - 18 /Софийски околновръстен път/, км. 24, на отбивна площадка в посока [населено място] - [населено място], индивидуализирано е ППС и посоката му на движение, както и самоличността на водача. Подробно е описано нарушението, изразяващо се в управляване и превозване на пясък с товарния автомобил с четири оси, с две управляеми оси, без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата, както и че натоварването на задвижваща ос на МПС възлиза на 29,490 тона, при максимално допустимото натоварване е определено в нормата на чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ от Наредба № 11 за движението на извънгабаритни и/или тежки превозни средства от 03.07.2001 г. на МРРБ 19,5 тона, като превишението е с 10.490 тона. Посочена е и съответната правна квалификация на нарушението по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. 2 от ЗП във вр. с чл. 7, ал. 1 т. 5 б. „в“, чл. 8, ал.1 и чл. 37, ал.1, т.1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, индивидуализирана е наложената санкция – „глоба“ в размер на 3000 лева, както и правното основание за прилагането ѝ – чл. 53, ал.1, т.2, предл. 2 от ЗП.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал.2, т.1, б. „а“ от ЗП за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. Съгласно чл. 14, ал.3 от Наредба № 11 от 3 юли 2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството, извънгабаритните и/или тежките ППС, на които се разрешава да се движат след заплащане само на дължимата такса, са тези, които имат обща маса до 45 тона или натоварване на ос, което не превишава с повече от 30 % допустимите максимални натоварвания на ос по раздел II, както и тези с габаритни размери: широчина - до 3,30 м, височина - до 4,30 м, и дължина - до 22 м. По делото безспорно е установено, а и страните не спорят, че масата на ППС е с натоварване на ос, превишаващо с 10.490 тона допустимото от 19 тона. Предвид това превозното средство не може да се движи по пътищата без изрично разрешение по смисъла на чл. 8, ал. 2 от Наредбата. В конкретния случай изпълнителното деяние, за което е санкционирано лицето, е управление и превоз на товари, т.е. движение на тежко пътно превозно средство, без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя, което е осъществено от водача на ППС. Съгласно чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП се наказват физическите лица, нарушили разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗП или които извършат или наредят да бъдат извършени дейности по движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. Действително, както правилно е посочено и в касационната жалба, заявлението за издаване на такова разрешение се подава от превозвача или собственика на ППС, тоест субект, който в общия случай е различен от физическото лице, водач на превозното средство. С нормата на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП обаче се цели да се гарантира, че без наличие на такова разрешение, извънгабаритното пътното превозно средство няма да се движи по пътната мрежа. Поради това на водач, който непосредствено извършва дейността по движение на тежкия товарен автомобил, е вменено задължението да не управлява превозното средство без

съответното разрешение. Именно в това свое качество П., управлявайки извънгабаритното превозно средство без необходимото разрешение е извършил нарушение, за което е и санкциониран. Санкционната норма на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП изрично сочи, че се наказват с глоба от 1000 до 5000 лв., ако деянието не представлява престъпление, физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви "в" и "г", т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41 или които извършат или наредят да бъдат извършени дейности на движение на тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. Изложени са съображения за определянето на глоба над минималния размер. Настоящият състав на съда изцяло споделя съображенията, с които съставът на СРС е отхвърлил тези мотиви, и е намалил размера на глобата до минимума от 1000 лева. Съдът намира за обоснован извода на състава на СРС за определяне на санкция в минималния размер от 1 000 лева.

По изложените съображения се налага извод, че оспореното решение на СРС е законосъобразно и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно отправеното от ответника по оспорването искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в депозирания писмен отговор, на основание чл. 64д, ал.3 от ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 80 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1520 от 23.04.2025 г. по нахд № 948/2025 г., НО, 94 с-в на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА П. В. П. да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ сумата от 80 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.